

MAČKA / PUDING

MAČKA I PUDING

Biljana Nikolic

Text copyright © 2016 by Biljana Nikolic
Illustrations copyright © 2016 by Lenka Slobodová
All Rights Reserved

This project is a joint production by Roma Bible Union and OM EAST.

Iza svakih vrata postoji prič a. Iza ovih vrata je jedna posebna priča, priča o majci, njenoj kćeri i mač ku koji se zvao Šandor. To je pričao obitelj koja kao mnoge druge obitelji nije imala oca koji je živio kod kuce.

Hajdemo otvoriti vrata i posjetiti ovu obitelj i čuti njihovu pricu.

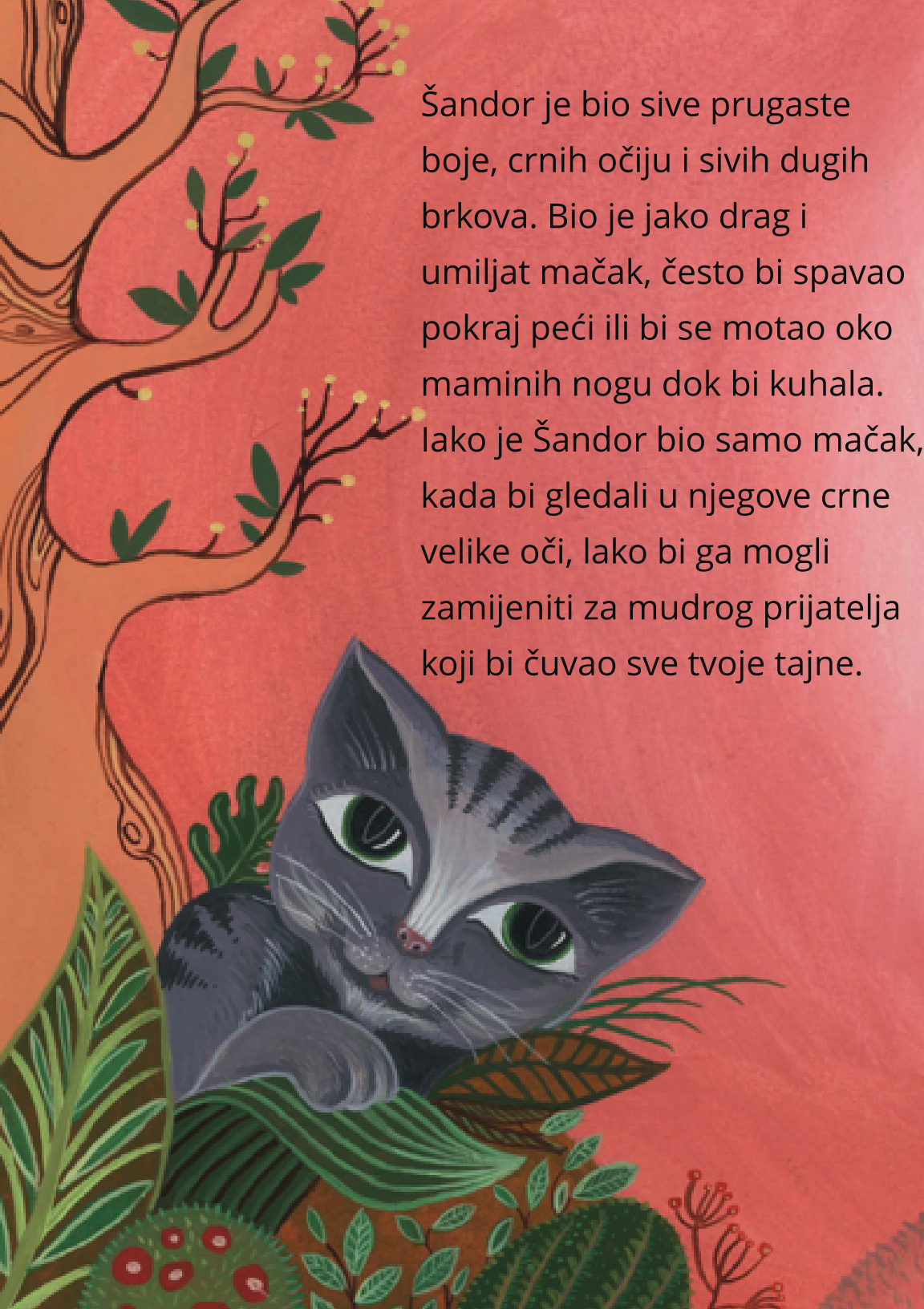
Majka u ovoj obitelji bila je ljubazna i lijepa žena. Mama Mara bila je visokog stasa, tamne puti i duge smeđe kose koja je izgledala poput zlata dok su sunčeve zrake obasjavale njezinu kosu. Iz njenih zelenih očiju izvirala je ljubav i toplina dok je često tješila svoju kćer Anu koja je bila veoma nezadovoljna sa svojim izgledom.

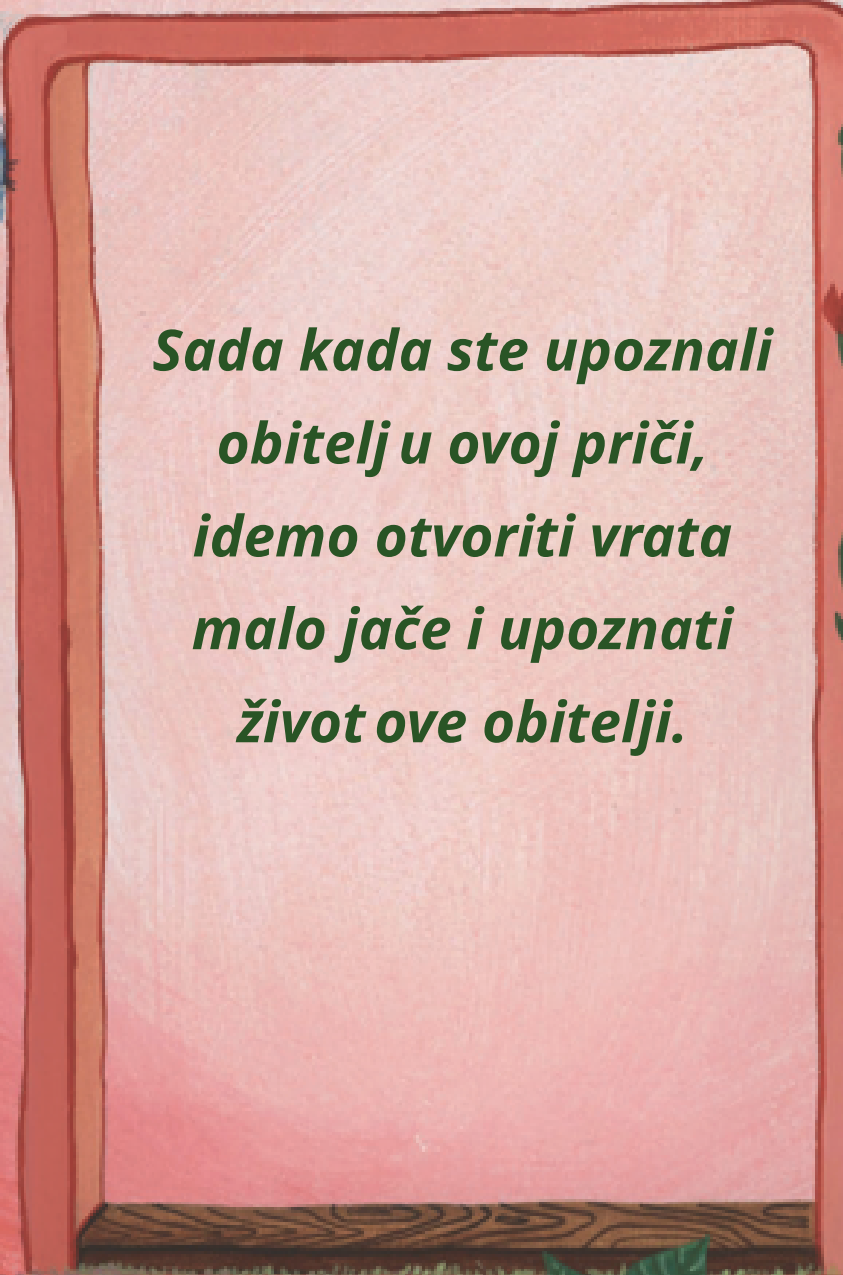

Iako je bila malo punija curica, Ana je bila veoma lijepa djevojčica. Svi koji su je promatrali su se divili njezinom izgledu. Ali Ana kada god bi zastala i pogledala se u ogledalo vidjela je samo ružnu i puniju curicu. Ana si je umislila da je jako debela te da ju u školi svi čudno gledaju zbog toga. Iako su je svi jako dobro prihvać ali Ana bi često dolazila kući ljuta i nezadovoljna sa svojim prijateljima. Mislila je da je njezin jedini prijatelj mačak Šandor.

Šandor je bio sive prugaste boje, crnih očiju i sivih dugih brkova. Bio je jako drag i umiljat mačak, često bi spavao pokraj peći ili bi se motao oko maminih nogu dok bi kuhala. Iako je Šandor bio samo mačak, kada bi gledali u njegove crne velike oči, lako bi ga mogli zamijeniti za mudrog prijatelja koji bi čuvao sve tvoje tajne.

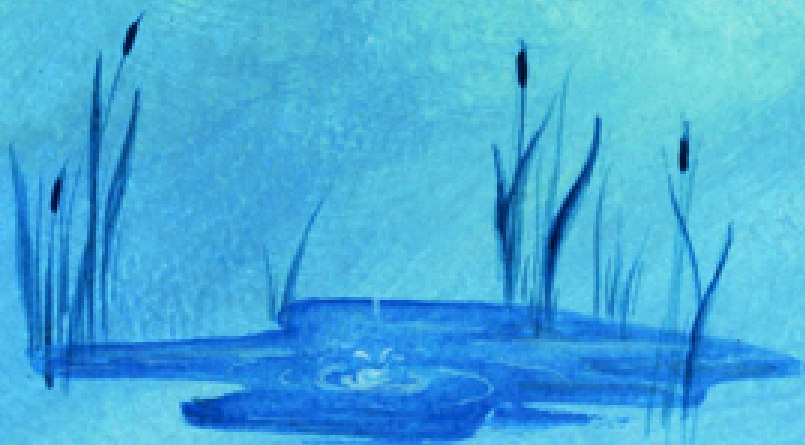
*Sada kada ste upoznali
obitelj u ovoj priči,
idemo otvoriti vrata
malo jače i upoznati
život ove obitelji.*

ANA bi nerado ustajala svako jutro u šest sati. Jako joj je bilo stalo do njenog izgleda pa je morala ustajati tako rano ne bi li se stigla urediti za školu. Svejedno bi uvijek trčeci uzimala torbu i jaknu i žurila na bus na koji je često kasnila. Kada bi zakasnila na autobus Ana bi se u parku blizu autobusne stanice ostala igrati i lagala bi mami da je bila u školi. Mama bi bila jako ljuta ako bi saznala da je Ana zakasnila na autobus a Ana naravno nije htjela ljutiti svoju mamu.

*Prava Istina je da Ana nije
imala oca i postojala je velika
praznina u njenom životu.*

Ustvari Ana baš i nije voljela ići u školu jer nije imala pupuno prijatelja. Ona je bila jako ljubomorna na svoje prijatelje, mislila je kako svi bolje izgledaju od nje i kako svi uvijek imaju bolje stvari od nje, pa čak i oca kojega ona nije mogla imati. Ana bi često posuđivala njihove stvari bez pitanja. To je jako ljutilo njezine prijatelje i nisu se htjeli družiti s njom osim njezine prijateljice Jelene. Jelena je bila veoma siromaš na curica i jako je voljela Anu.

Jednoga dana je Jelena došla u školu
jako sretna jer je dobila na poklon od
svoje tete prekrasnu crvenu mašnicu
za kosu. Odmah se pohvalila Ani da će
i ona od sada imati mašnu za kosu.
Ana je samo hladno pogledala i rekla
da ona ima mnogo ljepših mašnica
što je i bilo istina, da i njen sivi mačak
Šandor ima ljepšu mašnicu. No to
nije moglo pokvariti Jeleninu radost
niti ugroziti njihovo prijateljstvo.

Nakon školskog zvona kada je cijeli razred izašao na odmor, Ana je odlučila opet ostati u učionici. Po starom običaju pregledavala je stvari svojih prijatelja. Došla je i do Jeleninog stola, otvorila polako njezinu torbu i izvadila crvenu mašnicu. Razmišljala je kako ona ima mašnice u svim bojama osim u crvenoj. I dok je držala Jeleninu mašnicu u rukama i još malo pregledavala njezinu torbu prisluškivala je da ne bi tko naletio. Odjednom ju je prepao jak zvuk školskog zvona. Ona se jako uplašila te brzo spremila mašnicu u svoju torbu.

Mislila je da ju nitko nije vidio i da nitko neće ni znati. Ali kada je Jelena došla kući i primijetila da nema njezine mašnice koju nije ni nosila u kosi da se ne bi izgubila, odmah je znala što se dogodilo.

Ana je kao i uvijek došla kući, bacila torbu i ništa nije spomenula svojoj mami. Uzela je svoga mačka kojemu je sve ispričala jer je bila sigurna da on to ne može nikome reći i da mama to neće saznati. Znala je da bi to jako povrijedilo njezinu mamu. Ana je od tog dana izgubila sve svoje prijatelje, osim Šandora...

Mama je vidjela da nešto nije uredu sa Anom te da je svaki dan poslije škole sve tuznija. Sjela je pokraj Ane, nježno je zagrlila i tihim glasom je pitala Anu „U čemu je problem?“ Ana je ispričala mami kako se nitko ne želi družiti s njom jer je debela. Mama je rekla Ani da je predivna i da jako lijepo izgleda te da to sigurno nije razlog. Ana se odmah pomakla od mame i rekla: „Dobro, sada moram ići spavati jer sutra moram ustati rano da idemo u crkvu.“

Ana se uplašila da će ju mama nastaviti ispitivati, a ona je htjela izbjeći taj razgovor. Mama Mara ju je poljubila, nasmiješila se i rekla: „Ok, laku noć Ana i nemoj se zaboraviti pomoliti prije spavanja.” Ana je otišla u svoju sobu, odmah legla i zaspala.

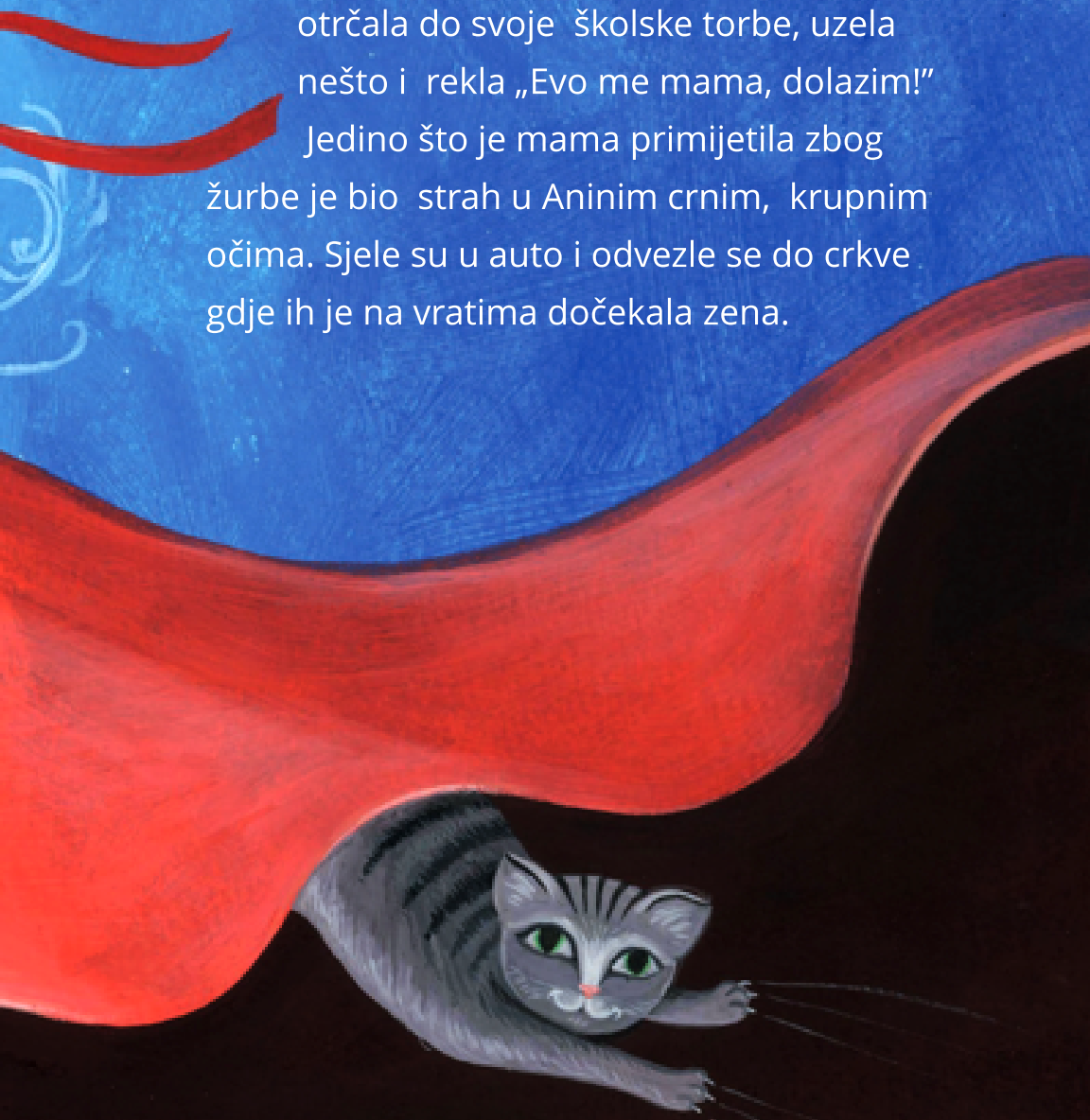

Rano ujutro dok je sivi mačak Šandor još spavao, odjednom se začula vika „O ne!“.

Mama Mara je odmah potrčala u sobu svoje kćeri Ane. „Što je bilo Ana?“ „I ova haljinica mi je tijesna.“ Mama je pokušavala smiriti Anu „U redu je, probaj ovu crvenu haljinicu. Super će ti pristajati uz tvoje crvene cipelice sa mašnicama. Požuri se da stignemo u crkvu.“ Iako je bila još uvijek ljuta jer se opet malo udebljala, Ana je poslušala mamu.

Obukla je crvenu haljinicu i obula crvene
cipelice sa mašnicama. Stala je pred ogledalo
da počešlja svoju dugu, crnu kosu. Pomislila je
kako joj samo još treba crvena mašnica za
kosu koju je ukrala od Jelene. Mama je
povikala „Požuri Ana krećemo.” Ana je
otrčala do svoje školske torbe, uzela
nešto i rekla „Evo me mama, dolazim!”
Jedino što je mama primijetila zbog
žurbe je bio strah u Aninim crnim, krupnim
očima. Sjele su u auto i odvezle se do crkve
gdje ih je na vratima dočekala zena.

„Bog sa vama cure, izgledate predivno. Maro imaš tako divnu smeđu haljinu koja ti odlično pristaje uz tvoju dugu smeđu kosu. A ti malena imaš prekrasnu crvenu mašnicu u kosi.” Mama je samo pogledala Anu i ništa je nije stigla pitati u vezi nepoznate mašnice.

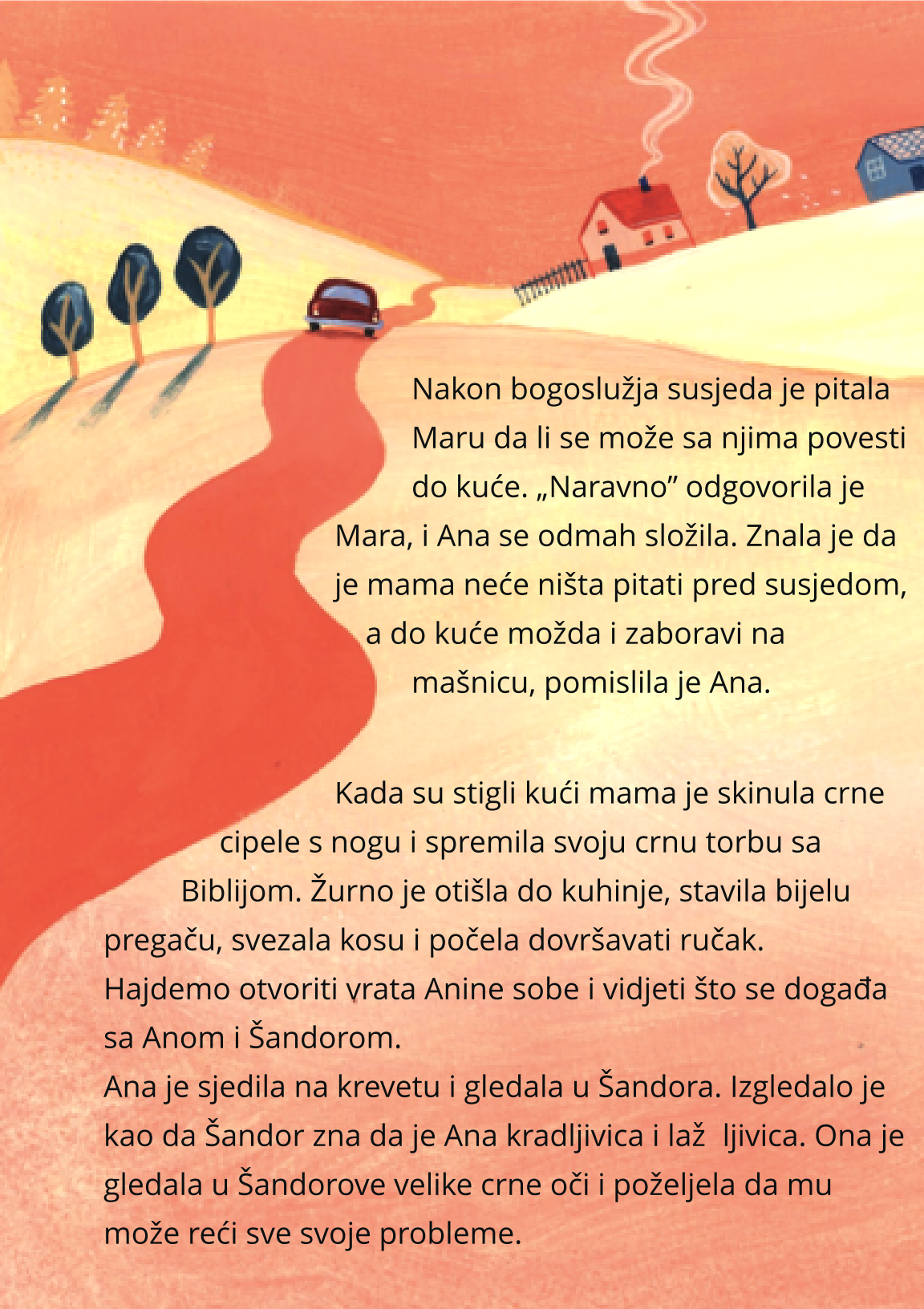

Hajdemo još jednom pogledati iza vrata da vidimo nešto novo o Ani i njenoj obitelji.

Svi su ljudi u crkvi pjevali pjesme kao što su to uvijek činili. Pastor je ustao. Pogledao je po sobi i iz nekog razloga Ana se osjećala jako nelagodno i nije mu htjela pogledati u oči. Pastor je snažnim glasom rekao „Sotona nas nikada ne kuša s nečim što je ružno, nego nas uvijek kuša s nečim što izgleda predivno.” Ana je posegnula i dotakla crvenu mašnicu na vrhu svoje glave. Pastor je nastavio govoriti „U grijeh je jako lako ući, ali je teško iz njega izaći.” Ana je osjetila kako se njeno lice počinje crveniti i bila je sigurna da pastor baš njoj govori.

Nastavio je „Koliko god pokušavao sakriti svoj grijeh, on će uvijek biti na kraju otkriven.”

Nakon bogoslužja susjeda je pitala Maru da li se može sa njima povesti do kuće. „Naravno” odgovorila je Mara, i Ana se odmah složila. Znala je da je mama neće ništa pitati pred susjedom, a do kuće možda i zaboravi na mašnicu, pomislila je Ana.

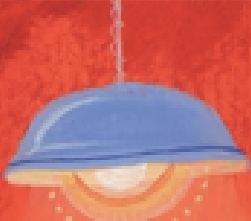
Kada su stigli kući mama je skinula crne cipele s nogu i spremila svoju crnu torbu sa Biblijom. Žurno je otišla do kuhinje, stavila bijelu pregaču, svezala kosu i počela dovršavati ručak.

Hajdemo otvoriti vrata Anine sobe i vidjeti što se događa sa Anom i Šandorom.

Ana je sjedila na krevetu i gledala u Šandora. Izgledalo je kao da Šandor zna da je Ana kradljivica i lažljivica. Ona je gledala u Šandorove velike crne oči i poželjela da mu može reći sve svoje probleme.

Odjednom je čula Majčin glas koji ju zove. Polako je odšetala u kuhinju, Šandor je hodao iza nje. Ana je pogledala u mamu i rekla: „Mamma imam nešto na srce da ti kažem." Ona je podgledala u majčino lice i nastavila govoriti: „Da li je pastor znao da sam lagala i krala?" Mama se nasmijala „Pusti sada to, hajde sjedni tu do mene da ti ispričam jednu priču." Ana je bilo jako teško gledati u mamine oči. Njena majka je tada započela svoju priču.

Majka je rekla Ani: „Reć i ć u ti prič u o Melek i Mišku.” Ana ju je pogledala i rekla: „Melek i Miško?” a mama je nastavila “Melek je bila mala djevojčica poput tebe, a Miško mali mačak poput Šandora.”

Jednog dana dok se Melek vani igrala sa Miškom skrivača, kroz otvoren prozor se mogao osijetiti predivan miris pudinga. Melek je odmah potrčala prema kuhinji da bi se uvjerila da li miris doista dolazi iz njezine kuhinje. Dok je Melek trčala prema kuhinji miris je bio sve jači a ona je postajala sve sigurnija da je to kuhala njezina mama.

Melek je stigla blizu kuhinjskih vrata i polako ih otvorila. Mama je stajala pokraj štednjaka i kuhala. Melek je došla blizu štednjaka, spustila svoga mačka te se propela na prste. Gledala je

predivnu žutu smjesu kako proizvodi mjehuriće dok se kuha. Miško je također kružio oko štednjaka i oblizivao svoje duge, sive brkove. Oboje su jedva čekali da puding bude gotov.

„Mama zašto mi ti sada pričaš ovu priču?“ rekla je Ana. Njena mama se nasmijala i rekla „Samo čekaj i vidjeti ćeš .“

Mama ih je gledala sa smiješkom jer je znala je da će puding oraspoločiti njezinu Melek. Puding je skoro bio pri kraju. Mama odjednom povikne: „A jooj, zaboravila sam kupiti šlag za puding a trgovina će uskoro biti zatvorena jer je nedjelja!“ Brzo je stavila puding u frižider da se ohladi i otrčala do trgovine da kupi šlag.

Dok je stavljala puding u frižider rekla je Melek da ide do trgovine kupiti šlag i da ni slučajno ne smije dirati puding dok se ona ne vrati.

Nakon što je mama izašla, Melek je odmah otrčala do frižidera. Stavila je prst u puding da ga malo proba.

Puding je bio jako ukusan, morala je probati još malo. Nastala je rupa u zdjeli! Melek je uzela žlicu da sve popravi da mama ne primijeti. Žlicu po žlicu i Melek je pojela skoro sav puding.

Stavila je žlicu u zdjelu da uzme još malo kad je odjednom začula da se vrata otvaraju. Znala je da se to mama vratila. Jako se uplašila. Pogledala je u Miška koji je zaspao pokraj štednjaka. Uzela je mačka, strpala u frižider i zatvorila vrata.

Na prvi se pogled kada je mama ušla u kuću ništa nije mogla primijetiti. Sve je izgledalo kao kada je otišla. Melek ju je gledala pomalo uplašeno i zbunjeno ali kako je to bilo nešto često kod Melek, mama nije na nju obraćala pozornost. Otišla je do kuhinje uzela mikser i zdjelu i zamutila šlag.

Ali kada je otvorila frižider da izvadi puding odjednom je mačak Miško skočio na nju s polu smrznutim brkovima. Sav se tresao od zime! Mama je stavila ruku u frižider da izvadi puding i zdjela je bila prazna. Upitala je Melek „Jesi li ti pojela puding?“ „Ne“, brzo je odgovorila.“ Mačak je to napravio, vidjela si kad si otvorila frižider da je pobjegao”.

Majka je stajala u tišini i držala zdijelu, upitala je Melek ponovo „Melek jesi li ti pojela puding?“ Melek je odgovorila „Pa vidjela si da je mačak iskočio iz frižidera.“ Mama je onda uzela žlicu iz zdijele, podigla ju i rekla „Je li Miško koristio žlicu da jede puding?“ Ana, Šandor i mama su sjedili tiho u sobi.

Mama joj je rekla puna ljubavi ali odlučno „Ana, Biblija nam kaže da koliko god se trudili da sakrijemo svoj grijeh, naš grijeh će se uvijek otkriti.”

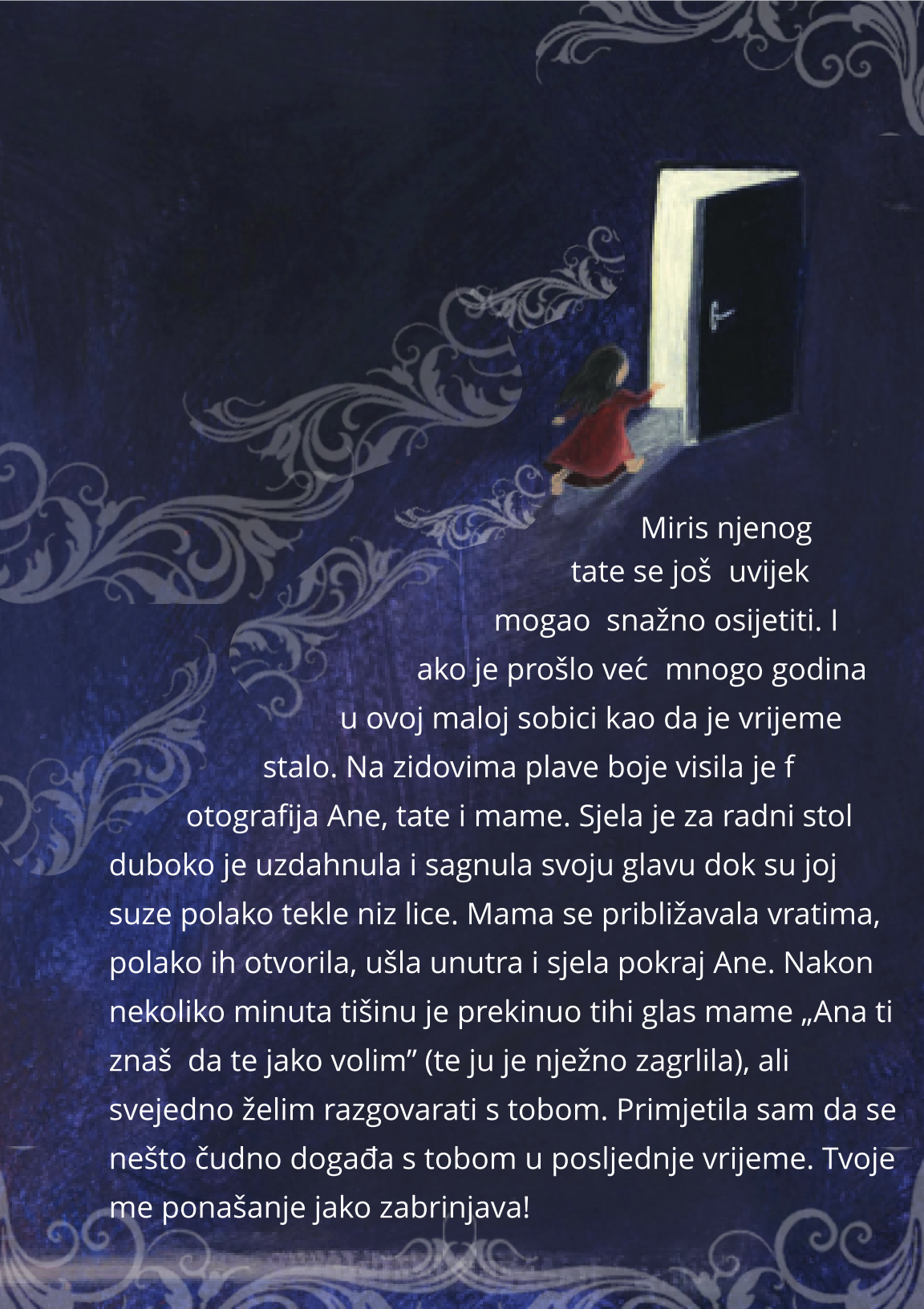

Ana se samo ljutito okrenula i počela trčati niz dugi mračni hodnik. Hodnikom je odjekivao mamin nježan glas „Ana, Ana”.

Ona je odjurila ne obaziruć i se ni na šta. Njezinim su mislima odjekivali glasovi „Mrzim, mrzim je. Uvijek sve pokvari.” Njezinu jurnjavu i bijes je zaustavilo malo svjetlo koje je na kraju hodnika izviralo kroz odškrinuta vrata sobe.

I mi ćemo zaviriti kroz ta vrata i vidjeti što se krije iza njih. Što će se dogoditi sa Anom kada prođe kroz ova vrata? Hoćemo li se iznenaditi? Hoće li ova vrata promijeniti Anin život? Hajde brzo za njom da vidimo šta nas tamo čeka. Ana je ušla kroz vrata sobe koju je ispunjavao mir koji je Ana odavno izgubila.

Miris njenog
tate se još uvijek
mogao snažno osijetiti. I
ako je prošlo već mnogo godina
u ovoj maloj sobici kao da je vrijeme
stalo. Na zidovima plave boje visila je f
otografija Ane, tate i mame. Sjela je za radni stol
duboko je uzdahnula i sagnula svoju glavu dok su joj
suze polako tekle niz lice. Mama se približavala vratima,
polako ih otvorila, ušla unutra i sjela pokraj Ane. Nakon
nekoliko minuta tišinu je prekinuo tihi glas mame „Ana ti
znaš da te jako volim” (te ju je nježno zagrlila), ali
svejedno želim razgovarati s tobom. Primjetila sam da se
nešto čudno događa s tobom u posljednje vrijeme. Tvoje
me ponašanje jako zabrinjava!

Ti si
Ana lagala
ali ne samo to
nego si i uzela nešto
što ti ne pripada a ako uzmemo nešto što nam
ne pripada ili bez pitanja to je krađa, a krađa je
grijev.

Ana je tiho upitala mamu „Zna li Bog da sam
ukrala?“ „Naravno, Bog te uvijek gleda,“
odgovorila je mama. Ana je dignula glavu,
pogledala mamu sa svojim velikim crnim očima.
Zbunjen i uplašen pogled joj je oduzimao dah
dok je mucajuć i rekla „Mama moram ti priznati
da sam i ja bila kao Melek. Uzimala sam stvari
bez pitanja i jako sam povrijedila svoju
prijateljicu kao Melek svoga prijatelja Miška.“

Možda zato u školi nemaš prijatelje jer si ukrala, a ne zato što si bucmasta. Ali jako je važno da si priznala i pokajala se za to. Ponosna sam na tebe i nadam se da ćeš se ispričati i svojim prijateljima. „Naravno!” povikala je Ana.

Potrčala je u svoju sobu uzela malenu crnu kutijicu s bijelim točkicama, nazvala Jelenu i zamolila da se nađu u parku blizu škole. „Hvala ti što si došla na moj poziv Jelena.” „Hajde reci vec jednom zašto si me pozvala?” Ona je pružila kutijicu koju je držala u svojoj ruci. „Molim te da mi oprostiš, znam da sam se jako ružno ponjela.”

Jelena je otvorila kutijicu i vidjela sve Anine mašnice i među njima i svoju crvenu mašnicu. Ana joj je rekla „Molim te prihvati ovo kao znak moje isprike.“ Jelena ju je zagrlila „Bila sam ljuta na tebe ali ti si moja najbolja prijateljica!“ Ana je bila jako sretna te je upitala Jelenu.

***„Hoć emo li sjesti na klupicu,
htjela biti ispričati jednu priču,
priču o mačku i puding...”***

MAČKA I PUDING

Iza svakih vrata postoji priča, a Mačka i puding nas vodi u priču o Aninom slomljenom srcu. Mala Romkinja čija razorena obitelj i tajni grijeh uništavaju njeno prijateljstvo i ostavljaju ju samu. Gledajući u ogledalo i u sveznajuće oči njenog jedinog prijatelja, mačka Šandora, ona vidi sliku sebe koju ne voli previše i pita se vide li i ostali to. Kroz priču njene majke, koju joj je ispričala jedan dan, njene oči se otvaraju prema Božijoj istini i opraštanju.

Mačka i puding je predivno ilustrirana 'priča u priči' koja će otvoriti vrata srca djece kako bi naučila o Božijoj ljubavi, opraštanju i govorenju istine. Htjeti ćete ju čitati ponovno i ponovno.

Biljana Nikolic je Romska spisateljica, pastorova žena i majka četvero djece. Njena života pozadina u Romskoj kulturi daje joj jedinstveni stil komunikacije Romskom srcu i duši.

